

[Hjortnæs]

store flertal, når den vil søge målsætningen om en forenkling af skattesystemet og en mere rimelig fordeling af skattetrykket virkeliggjort gennem en dybtgående fradragssanering, en forhøjelse af personfradraget og en forlængelse af proportionalstrækket. Det kan da godt være, at den enkelte kan have lidt svært ved at acceptere, at netop det fradrag, hun eller han udnytter, fjernes. Men generelt er der et udbredt ønske om, at kildeskattesystemet skal udvikle sig til et definitivt system for almindelige lønmodtagere, og det forudsætter nu engang en fjernelse eller en omlægning af de ligningsmæssige fradrag. Generelt er der også en voksende mangel på tillid til, at fradragreglerne kompenserer reelle udgifter og fører frem til en retfærdig beskatning, og det taler også for en fradragssanering.

Hvis den politiske vilje og det mod, der nødvendigvis hører til, er til stede, vil det være muligt at lave en skattereform, der fører frem til et mere enkelt og overskueligt skattesystem, hvor de værste urimeligheder i de gældende fradragordninger er fjernet, hvor der vil være et bedre grundlag for tildeling af de forskellige indkomstbestemte sociale ydelser, hvor flere lavindkomstgrupper vil blive skattefrie, hvor skattetrykket for mellemindkomsterne vil blive lettet, og hvor en større ligestilling mellem ejere og lejere vil blive nået. Det er store og væsentlige forbedringer, som må kunne samle bred tilslutning blandt folketingets partier.

Glensgård (FP):

Et ordførerindlæg på 3 linjer kunne egentlig godt beskrive, hvordan samfundet ville være, såfremt regeringens og LOs skatteoplæg blev gennemført. Skattevæsenet kunne ringe til samtlige skatteborgere og spørge: hvor mange penge har I, hvor gemmer I dem, og hvornår kan vi komme og hente dem? Men jeg føler alligevel, at regeringens oplæg er så groft og så provokerende, at jeg vil tilføje nogle bemærkninger.

At skatteminister Kampmann ikke for længst er klynget op i et træ, ja, det kan jo undre mange. Han tramper på befolkningen på den groveste måde. Der er ingen tvivl om, at han som eksponent for den socialdemokratiske regering har ét mål, nemlig at samtlige danske skatteborgere bliver klædt af til skindet. Han vil have beskatning på bedste-

mors gamle servantestel. Han vil have beskatning på sømand Petersens hjembragte persiske tæppe. Han vil have gamle Jensens fladbundede pram beskattet. Familieindboforsikringer skal også have en tur sammen med den såkaldte samfundsskabte værdistigning på hundredtusindvis af parcelhuse. Og det værste af det hele: han skammer sig ikke.

Efter en ministervandring fra trafikministeriet og miljøministeriet trak statsminister Anker Jørgensen hr. Jens Kampmann ind i regeringen. Nu skulle et af de gamle socialdemokratiske familiemedlemmer være et nyt skattegeni. Ikke en djævel i kongeriget Danmark kunne tænke sig at anvende første stavelse i ministertitlen på forfatteren til sommerens gyser. I skatteministerens redegørelse for regeringens påtænkte skattereform mangles der kun 4 linjer. Det er de linjer, der burde danne sørgeranden på forsiden.

Fremskridtspartiet har gang på gang påvist, at indkomstskatten er uklog og urimelig i nutidens og fortidens og fremtidens Danmark. Men endnu er hverken venstre, det konservative folkeparti eller de andre gamle partier desværre kommet så langt i deres samtidserkendelse. De forsvarer til enhver tid indkomstskattesystemet. Derimod er det oplagt for selv den mest stivbenede, at indkomstskatten i den nuværende form ikke er brugbar; alle ønsker forandring.

Indkomstskattens ubrugelighed har været erkendt længe, men de slumrende folketingspolitikere har foreløbig foregøtlet befolkningen, at alt kunne klares, blot man indførte visse forandringer. Kapitalvindingsskatten er strammet, og momsens er blevet et yndet skatteplyndringsmiddel.

Gennem tiderne har skattefradragets afskaffelse og indførelsen af kildeskatten været lokkesange, som vanetænkerpartierne har brugt i deres folkeforførelsesvirksomhed. Hver gang det er lykkedes gammeltænkerne at gennemføre en af de såkaldte skattereformer, så er det kun blevet værre og værre. Det bliver det også denne gang, hvis det lykkes socialdemokraterne på ny at få narret andre i gyngen til at få vedtaget fradragssaneringsreformen.

Lykkes det Kampmann og Co. at få fjernet lønmodtagerfradraget, bidrag til forsikringer af den ene eller den anden art, fradrag for befordring, udgifter til repræsentation – ja, hvad sker der for øvrigt med den mini-